

A

NIMRÓD ELMÉLET

FÖLFEDEZETT ISMERETFORRÁSA

IRTA

NÉMETI KÁLMÁN

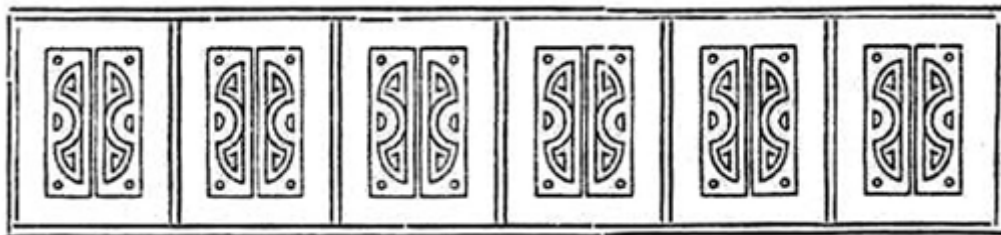
könyvtárőr

Budapest, főposta

BUDAPEST

Országos Központi Községi Nyomda Részvénytársaság
1912

A Nimród-elmélet fölfedezett ismeretforrása.

Konstaninápolyi császárok hagyományai szerint a magyarság eredetét államtörténelmi dicsőség fénysugarai övezik. Így a magyar szent korona görög feliratain VII. Konstantin meg Dukasz Mihály bizánczi császárok tanúskodnak török államtörténelmi dicsőségünk mellett. Viszont török történelmi hagyomány szerint, mely föl lett jegyezve I. Szolimán szultán naplójába, továbbá Muhamed Emin nagyvezír egyik levelébe, Perzsia koronája szállt örökségül a Magyarokra.

A Nimród-elmélet.

Örökölt államtörténelmi dicsőségünkről szól a krónikások Nimród elmélete is. Ismeretes, hogy Kézai Simon. Kún László királyunknak történésze, s utána Turóczi történetírónk, továbbá a budai meg a pozsonyi krónikák latin nyelven írt tanítása szerint a magyar államtörténelem élén nem Árpád, sem Balambér, hanem ezek legelső őseinek, Hunnak és Magyarnek, atyja, Nimród óriás, az állameszme teremtője áll. A Nimród elmélet lényege Kézai szavaival így szól: (1)

„Nemroth gigans post linguarum inceptam confusionem terram Euilath introivit, quae regio Persidis isto (?) tempora appellatur, et ibi duos filios Hunor scilicet et Mogor ex Eneth sua conjuge generavit, ex quibus Huni seu Hungari sunt exorti.”

„Nemróth óriás, a nyelvek összezavarodásának elkezdődése után, Evilath földre költözködött, mely mostanában Perzsia tartományának neveztetik, s ottan nejével, Enethtel nemzett két fiút, tudniillik Hunort meg Mogort, akiktől származtak a Húnok vagy Hungárok..”

Ugyanezen Nimród-elméletre tanít Müglin német nyelvű krónikája a következő szavakkal: (2)

n Da zog herr Nemrot der risz, herr Tana sun in ein land das hies euilat und heisset nü persiden und het do mit seiner hawsfrauen Oneth zwen sün der eine hies Hunor, der ander Magor, von den dyé Hewnen kumen.”

Mindezen nyomtatásban megjelent krónikákon kívül Róma, (3) Páris (4) és Velence (5) könyvtáraiban hat évszázadon át észrevétlenül heverő Nimród nemzedék-táblára akadtam, melyet fényképen s (3) kézirat-könyvet egynehány szó ismertetéssel itten bemutatom.

Szerzője nem magyar, hanem olasz. még pedig velencei születésű történetíró, a minorita szerzetbeli Paulinus, aki mint Pozzuoli püspöke halt meg Kr. u. 1345. évben. Latin nyelven írt világtörténelmét teljes hitelű forrásként használta fel Dandulus doge a Velencei Krónikában. Muratorius pedig a 271 pergament levélből az Italiát érdeklő utolsó 40 levél szövegét kinyomatta az „Antiquitates Italicae” negyedik kötetébe. A tollrajzokkal szemléltetett műben öt részt különböztethetni meg:

1. Elöl a kortani táblázatok közt van Nimród nemzedék-táblája, ahol nem a történetbuvárainknál, sem a latin krónikáinkban a Kósa-féle kodex (6) alapján eltorzított Menroth név, hanem ugyanazon hét betűvel leírt Nemroth szóforma szerepel, mint amely olvasható akár Szent Isidorus Eredetek Könyvében, akár Kézai krónikájának Hevenesi-féle legrégebb kéziratában (7) kétszer; akár a Budai meg a Turóczi Krónikákban; mi több, Müglin német krónikájában sincs Menroth, hanem Nemrot szóalak;
2. A földrajzi részben olvasható, egészen biztos tudomása a Major Hungariára Rubruk által megnevezett Szent Isidorus tanuságáról: „Az Ungrokról mondja Isidorus, hogy előbb a Meotisz legvegin . . . stb.” ;
3. vegyes rész;
4. Világtörténelem a teremtéstől kezdve egészen VII. Henrik római császárig. Ebben a 49-ik levélen olvasható, hogy Nemroth tanítá övéit a tüztiszteletre; a 194-ik levélen nemzetünk eredetét adja elő Jordanes gót hagyománya szerint, azután Szent Isidorus szerint, végre Kézai szerint, de a névnek említése nélkül; a 201-ik levélen „Atila Isten-ostora” tollrajzképpel szemléltetett szöveg; a 215-ik levélen „Nagy Károly-Gallok-Avarok” szintén tollrajzképpel szemléltetett szöveg; majd az Árpádház történetéből több érdekes adat közül főlemlítem, hogy a Muratorius könyvében olvasható "Sitaxit" ismeretlen nevű magyar király helyett az eredeti kéziratban „Taxis rex ungarorum” helyesen áll ;
5. Végül térképek következnek.

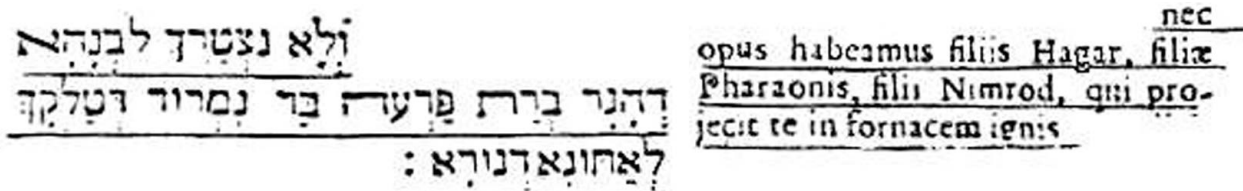
A Paulinus püspök által szerkesztett nemzedéktáblán Cham arczképpel van szemléltetve; négy fia közül első Chus, kitől származtak az Etiópok. Chus ismeretes öt fián kívül keretben

"regnavit babilone Nemro'h tempore Phalec primus constituit regnum post diluvium", azaz "Babilonban uralkodott Nemroth, aki vizözön után, Phalec idejében alapított királyságot." Nemrothnak fiai: "Hunor. Mogor. ex hiis duobus regnum Hunorum exortum est", azaz „Hunor, Mogor, e kettőtől eredett a Hunnok királysága”.

Mindezen krónikásoknál olvasható Nimród-elmélet egyforma lévén, Kézaitól eredt: mert bizonyos, hogy legelőbb az Ő történet könyvében jelent meg. Történettudósaink látván a terjedősen fogalmazott Nimród-elméletnek, szembeszökő gyarlóságait, elvetették mind a Hún-Magyar testvériséget, mind a Nimród apaságát. s a magyarok történetét rövidlátóan Árpáddal kezdődöttnek tanítják. Borovszky Samu dr, a Magyar Történelmi Társaság titkára szerint, a Hun-Magyar atyafiság meséjének komoly történész nem ad hitelt. Maga a boldog emlékezetű Kuun Géza gróf a Nimród-elméletet nagyzási hóbortból eredett koholmánynak tartá. (8) A Nimród-elmélet tönkretett hitelét visszaszerezni van hivatva a következő Nimród-okmány:

A fölfedezett ismeret forrás

A többnyelvű Szentbibliából sikerült felkutatnom a fényképen ide mellékelt Nimród-okmányt (9),

melyet Janathan ben Uziel, a Kr. u. VII. évszázadban összegyűjtött, régi zsidórabbi följegyzései, alapján chald nyelven szerkesztett, ami hangtanilag meg jelentésstanilag dr. Krauss Samu rabbiképző tanár szíves oktatása nyomán így szól:

„V'Íá nicztaréch livnáhá d'Hágár b'rath Párroh bar Nimród d'talkách l'atúná d'núrá.”

"És nem lesz szükségünk (10) fiára Hágárnak, aki leánya Fáraónak, aki fia Nimródnak, aki téged bevetett a tűz-kemen-czébe".

E chald nyelvű Nimród-okmánynak összefüggéséről Kézai elméletével eddigelé még senkinek sincs tudomása, mert az még sehol sem volt ismertetve; tehát fölfedezés számba megy.

Jonathánnál Ábrahámhoz intézett Sára beszédében Hágár személynévnek feltűnő négy ismérve ez:

1. Egyiptombeli,
2. Fáraó szülötte,
3. Futó; utóbbi ismérve a héber Hágár szónak megfelelő arab Hadsar és Chazar szókban ma is él;
4. Hágár atyja, a Fáraó, azonosítva van Nimród fiával.

Kétséget nem szenved, hogy Hágár egyszeres' mind népvét is jelent. Hágárfiaknak, vagyis Hágároknak fogalmát a zsidó szóhasználat rendszeresen megkülönbözteti Izmael fiainak, vagyis Izmaelitáknak fogalmától; előbbi alatt Hungárokat, utóbbi alatt Törököket ért: erre a páros nyelvtényre oktatnak a legelső rangú héber tudósok. Ennek megfelelően a héber Hagrim, azaz Hágárok helyett magában a többnyelvű Szent Biblia (11) Zsoltárainak, meg I. Krónikáinak chald fordításaiban, úgyszintén a Wilkins-féle (12) s Beck-féle (13) targum-kiadásokban Hungroe, azaz Hungárok olvasható. A h.g.r. három betűvel leírt héber Hágár-szónak hangtani összefüggése Hungár szóval ugyanazon hangkiejtési műveleten sarkallik, nevezetesen torokhang előtt az n betű kilöketésén, mint amely a délszláv nyelvekből már ismeretes előttünk: például Ungár szó szerb kiejtéssel, n betű nélkül hangzik így: Ugar; hasonlóképpen a chald kiejtésű Mandaj népnév héber nyelven n betű nélkül Madaj szóval hangzik. Hébereknél Hágár népnévnek Hungár jelentése nem az újkorban jött forgalomba; a mi nemzeti tulajdonnevünk volt az Kr. u. 1283. évben Kézai korában is, mert dr. Kohn Samu, budapesti rabbi által a „Héber kútforrások és adatok Magyarország történetéhez” című könyvében közzétett héber okmányok szerint (14) visszafelé ki van nyomozva egészen a tizenegyedik századig. Sőt bizvást hozzátehetjük, hogy a honfoglalásig: mert már Kr. u. 888. évtől elkezdve egészen 955. évig a latin sanct-galleni, (15) nemkülönben a weingarteni évkönyvek, (15) továbbá a trieri klostrom szerzetesei (16) a héber Hágárt megtévesztően helyettesítő Agaren népvét a honfoglaló Hungárok elnevezésére a Szent Bibliából vették. Így hát Hágár a Hungár ! héber szóhasználat volt Kézainál a Nimród-elmélet kulcsa.

Tudnivaló azonban, hogy nem egészen kifogástalan kulcs: amennyiben Hágár héber nemzetnevünkénél még nagyobb fogalom zavar észlelhető, mint a szláv Ugorénál. Valamint Ugor nemzetnevünket nem szabatos írók átruházták a hasonló hangzású Jugrara, Ujgurra, Oguzra: éppen úgy Hágár nemzetnevünk kivételesen még némely rabbinál is Izmaelita. (17)

Másfelől a Nimródot jellemző három ismérve : 1. vadász, 2. óriás, 3. tűzimádó. A vadász eszme oly jellemző ismérve volt a honfoglaló Hungároknak is, hogy dr. Marczali történettudósunk pusztán ez okból vélte keletkezettnek a Nimród-elméletet. Továbbá az óriás jelzőt örökségül hozták magukkal a Húnok német szóhasználat szerint, az Avarok szláv szóhasználat szerint, a honfoglaló Kabarok török és szír szóhasználat szerint. Végre a tűzimádás Nimródot jellemző lényeges elem éppúgy a Szent Bibliában, mint Szent Isidorusnál; a honfoglaló Magyarok pedig perzsa és arab írók egykorú tanúsága szerint szintén tűzimádók voltak; papjaink, teszem Vatha. Janu5z, tűzimádó magusok ; nemzeti Istenünk neve, a Magusok Iztanja, chald értelmezéssel tűzisten: vagyis Árpádot éppúgy, mint Nimródot, .a tűzimádó Magusok emelték uralomra.

Mindezen Hágár és Nimród elemek összegezéséből szükségképpen következik az, hogy a szóban forgó bibliai Nimród okmány lehetett, s más hiányában szükségképpen kiinduló sarkalatos ismeret kútfője volt a keresztény krónikások Nimród elméletének, mely szerint Hágárnak atyja, Nemroth, egyiptombeli fáraó volt, építője a nagy piramisnak, amely a Memfiszből Alexandriába vezető úton máig látható.

A Nimród-elméletnek ez a fölfedezett ismeretforrása bibliai okmánya honfoglalás előtti századokból, Nimróddal nem egykorú történelmi följegyzés ugyan, de nagytekintélyű rabbi hagyomány, mely egyfelől Kézainak olvasottságát megvilágítva, tévedésnek tünteti fel "a nagyvási hóbortból eredt koholmány" vádat; másfelől nagymagyarországi dinasztia alapító ősünknek tovább kutatásaihoz a hieroglif és ékirodalmakban, kiinduló pozitív hitelt kelt.

A Nimród-elmélet egyéb ismeretforrásai

A Nimród-elméletnek latin ismeret forrása mindenesetre Szent Isidorusnak világhírű Eredetek Könyvéből a következő cikk volt: (18)

„In Persia primum orta est ars magica, ad quam Nemroth gigas post confusionem linguarum abiit, ibique Persas ignem colere docuit.”

„Legelőször Perzsiában keletkezett a magia mesterség, ahová Nemroth óriás, a nyelvek összezavarodása után elment, s ottan a Perzsákat tanította a tűz tiszteletére.”

Ebből Kézai krónikájának a szövegébe betűről-betűre átvette a következő három kifejezést:

1. Nemroth tulajdonnevet hét betűvel leirtan a legrégebb Hevenes-féle kézirat szerint,
2. gigas, azaz "óriás" értelmezőt,
3. post confusionem linguarum, azaz „nyelvezavarodás után” időhatározó három szavú kifejezést.

Ellenben „ad Persiam abiit”, azaz "elment Perzsiába" helyhatároló földrajzi kifejezést helyettesíté az édenkerti aranytermő Evilath bibliai kifejezéssel. Csakhogy a biblia chald értelmezőjének, Jonathannak, úgyszintén Cosmas nesztorián szerzetesnek, aki Indiába utazásáról nyerte Indicopleustes nevét, Keresztény Helyrajz című görög könyvében saját tapasztalásából szerzett földrajzi értelmezése szerint Evilat határozottan India: (19)

„Az egész Indiát Fizon (t. i. Indus) folyam választja el Hunniától. India nevezetik a Szentírásban Evilatnak. . . . A fehér Hunnok királya Go11asz, aki kétezer elefánttal, meg számos lovassággal indul csatába, Indiának is parancsol s messze földeken adót szed.”

Holott Szent Epifamiosz egyházatya Eretnekségek című könyvében, melyet Szent Isidorus ismeretforrásul használt fel a Nimród-cikkéhez, Hunnia helyett Baktria szóval határozta meg a helyet, ahol Nimród letelepedett, ekképpen: (20) „Nebroth, a fekete Chusznak fia, uralkodott. . . . Ezt a Görögök Zoroasztresznek hívják, aki Keletre költözvén a Baktrok. városát alapította. Innen terjedt el mindazon istentelenség, ami a földön létezik. Ugyanis ez fedezte föl a csillagászatnak, meg „magianak gonosz tanait, amit némelyek Zoroasztreszről mondanak.”

Tehát Szent Isidorusnak ismeretforrása szerint Perzsiának az a része, a hová Nemroth óriás a nyelvzavarodás után költözködött, nem India, hanem bizonyosan Baktria, amit Cosmas könyve Hunniának tanít.

A Hun elemet, mely se a chald, se a latin Nimród-okmányban nem fordul elő, a Nimród-elmélet szerzője Constantinus Manasses görög krónikájából meríthette, ahol a Parthusok eredetéről olvasható, miszerint Szeszosztrisz Egyiptom királya, ajándékaival a Hunokat hadi szövetséges társul megnyervén, velük egész Ázsiát adófizetésre kényszerítette, . . . s a Hunoknak odaajándékozván Asszüriát, Parthusoknak nevezte el azokat. (21)

Egyfelől a Parthus népnévnek értelmezése megfelel a Hágár és Chazár népnevek értelmezésének; másfelől a Parthus történelmet a Hungárok örökségeül tanítják a honfoglalással egykorú Regino krónikája, aztán a Nagy Ottó győzelméről szóló X. századbeli wolfenbütteli kézirat, továbbá Urzeoli Szent Péter életírója a Benczések XI-ik századbeli okmányában, azonkívül még többen.

Nimród-elmélet örmény világításban.

Kézai felfogása szerint nemzetünk őse nem lehetett Chusnak a fia, mert Chus fiai a Feketék (Etiopok), ellenben az ő Magyarjai, amint azt szemeivel látja, nem Szerecsenek, továbbá nem lehetett az elátkozott Chamnak unokája sem; ez okoskodása miatt nemzedéktani zűrzavart terjesztett el, miután Nimródot a szentírás, az egyházatyák s az összes történetírók tanítása ellenére Jáfet állítólagos fiától, Tanától származtatta, akit Szent Isidorus a Scythák első királyának, Justinus meg Jornandes pedig Vezosis egyiptomi király kortársának tanít, ellenben Arrianus történetírónál Tana helyett Jandüzosz áll. E nemzedéktani zűrzavart kiigazítva találjuk előbb Paulinus püspök nemzedéktani tábláján, azután a bécsi képes krónikában és Turóczi krónikájában így: Cham fia Chus, Chusnak fia Nimród.

Ezzel azonban még nincs tisztázva eredetünk nemzedéktáblája: mert Jonathan Nimród okmányában nem Hágár, hanem a Fárao szerepel Nimródfi gyanánt.

A Nimród-elmélet nemzedéktani zűrzavarának homályába belevilágíthatni a honfoglaló Magyarok örmény népnevével. Tudniillik, VII. Konstantinosz bizanczi császár irataiban a honfoglaló Magyarokról tanítja, hogy azoknak hét törzsét régi népnevükön Szavartinak hívták. „Árpád népének hét törzse Hun volt” című értekezésében (22) bebizonyítottam egyfelől, hogy Szavarti nevünk örmény eredetű és Fekete-fiút jelent, másfelől hogy Hún nevünk chinai eredetű és Fekete-sarjadékot jelent. Örmény eredetű Szavarti népnevünk Hún történelmi nyomainak kutatásánál örmény történetírók az irányadó tekintélyek, akiknek szavára hallgatnunk kell.

Ilyenek:

1. János patriarcha, VII. Konstantinosz császárral egykorú örmény történetíró „hav” (= avus, avis) kétértelmű örmény szóval tanítja, (23) hogy a Szavarti nép nevét ősapjáról, aki Szevug, illetőleg Szev volt, - vagy madaráról, amely „szev= fekete” volt, nyerte.

Az első tétel szerint a Szevorti nép történelmének élén Szev névadó áll, akit örmény melléknévi *Fekete* jelentés alapján azonosítanak az ugyanazon héber jelentéssel bíró bibliai Chussal, a tűzimádó Magusok fekete mesterségének (Schwarzkunst), a Zsidók és Perzsák előtt gyűlöletes mágiának fölfedezőjével.(24) .

A második tételnél tudni való, hogy a madár török neve Kus, ebből képezve a jós neve középpázsiai török nyelven Kusanacs. Mely örmény-török szóhagyomány mellett meglepő a Kézai krónikájában fennmaradt hagyomány, mi szerint a Húnok s honfoglaló Magyarok uralkodó családjai pajzsaikon meg zászlóikon nemzeti pogány jelvényül hordoztak Turulnak nevezett fekete madarat, mely a nagyszentmiklósi kincsen is látható, s ennek nemzetségéből származott Árpádnak dinasztiája.

Mindezen fényes örmény világítás mellett belátván azt, hogy a honfoglaló Szavartik eredetének élén Szav = Chus, a tűzimádó magia kulturának alapítója áll: ez Jonathan chald okmányánál sokkal megbízhatóbb ismeretforrás annak hitelére, hogy a magyar államtörténelem élén Kus fia, Nimród óriás, áll.

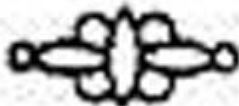
Valamint a távcső a csillagász szemei előtt bámulatos világot tár fel a tér elérhetetlen messzeségében: hasonlóképpen Szavarti örmény nevünk a történetbúvárnak bepillantást enged az idő messzeségében rejlő államvallás pantheonunk szentélyébe.

2. A legrégebbi örmény történetíró Mar Ibasz Katina nyomdokain Chorenei Mózes a Parthusokat nevezte Chusoknak.

3. A Parthusok uralmának bukása után Elizeus, meg Farbi Lázár örmény történetírók II. Isdegerd perzsa sahnak hadjáratában az Eftalita Húnok ellen vonuló örmény csapatok közt résztvevén, szem és fültanuk gyanánt, saját megfigyelésükből teljes megbízhatósággal taníták, miszerint Örmények az Eftalita-Húnokat, kik Attila idejében Baktriában uralkodtak, Chus néven hívták.

Csak a VI-ik század közepén, a baktriai Chus Húnok meg a volgavidéki Magyarok államainak bukása után, tűnt fel a Török név és kezdődött az Ótörök államtörténelem.

Eképpen az örmény írók kalauzolása mellett a honfoglaló Szavartik eredetének megismerése a Chus, a Parthus meg az Eftalita-Hún három történelmi kérdésnek a megoldásától függ.

Hivatkozások:

- 1) Simonis de Keza : Chronicon Hungaricum.
- 2) Heinrich von Müglin: Chronic der Hewnen. Bibliotheca Palatina Vindobonensis Cod. Lat. 2866. page 16.
- 3) Bibliotheca Vaticana Codex Latin. 1960. Jordanis Cronica. Antiq. In fol. magno, perg. pag. 2r - 17r - 49r.
- 4) Bibliothèque Nationale. Codex Latin. 4939. membro saec XIV. in eun olim Colbertinus. fol. max. pag. 1v – 13r.
- 5) Biblioteca Nazionale di S. Marco. Codex Latin. fondo Antico NO-399. in fol. max. membr. saec. XIV. pag. 2r.
- 6) Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára: Törtlm 4.-rét 139. szám
- 7) Budapesti Egyetemi Könyvtár: MS. N0.70 lap 4.
- 8) Kuun Géza Comes: Relation. Hungar. cum Oriente Vol. 1. pag. 87.
- 9) Waltoni Biblia Sacra Polyglotta. Tomus IV, Genesis Caput XVI. Vers 5.
Targum Jonathan ben Uziel; lásd még: Pseudo-Jonathan (Thargum Jonathan ben Usiel zum Pentateuch) Nach der Londoner Handschrift (Brit. Mus. add 27031) herausgegeben von Dr. M. Ginsburger, Berlin. Salvary et Co, 1903, Genesis Caput XVI. a 26. lapon 16 és 17. sor.
- 10) „a végett, hogy magzatunkban fennmaradjunk,-
- 11) Waltoni Biblia Sacra Polyglotta Londini 1637. Tome III. p. 218. Soltar 83.8., I. Krónika V. 10., 19., 20.
- 12) Biblia Hebraica Amstelaedami 1713. Basileae 1778.
- 13) Biblia Hebraica Augsburg 1680.
- 14) Ichudach.ha.Köben mainzi rabbinak Kr. u. 1070. előtt írt döntvénye. Selomoh Jiczchaki rabbi 1090. körül. Jiczchak ben Mósah bécsi rabbi Kr. u. 1250 -1260 körül.
- 15) Pertz Monumenta Germaniae Historica Scriplores Tomus I. Berolini 1726.
- 16) Hontheim J. M. episcopus: Historia Trevirensis. 1750.
- 17) Biblia Sacra: Bar. 3. 23.
- 18) S. Isidorus: Originum Liber XIV. Caput III. §. 12.
- 19) Patrologia Graeca Tornus 88. pag. 450.
- 20) Epiphanius Episcopi Constantiae: Opera, Edid. Dindorfius. Lipsiae 1859. Vol. 2. pag. 285.
- 21) Constantij Manassis : Breviarium Historicum Venetiis 1729. pag. 10.11.
- 22) Posta és táviró Évkönyv 1908. évre. Szerkeszti Demény Károly, Budapest.
- 23) Marquart J.: Osteuropaische und ostasiatische Streifzüge. Leipzig 1903 . Seite 38., 497.
Lukácsy Kristóf: A magyarok őselei, hajdankori nevei és lakóhelyei. Kolozsvár 1870. II. rész 157.lap.
- 24) Gregorii Turonensis Episcopi: Historia Francorum, fol. 36. in Monumenta Germaniae Historica. Tomus 1.